

Mál nr. 220/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 18. júní 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 1. júlí 2024.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 3. júlí 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi hinn 26. september 2023 slasast við störf sín í fiskvinnslu X. Hafi M verið að tæma kæli með frosnum fiskiblokkum í stálrómmum/pönnum og hafi þanna af toppi pallettu runnið á tá M með þeim afleiðingum að hann tábrotnaði. Slysið var tilkynnt til Vinnueftirlitsins daginn eftir slysið en engin rannsókn fór fram af hálfu eftirlitsins. Hefur M gert kröfu um viðurkenningu á bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X, hjá V vegna slyssins. Af hálfu V hefur bótaskyldu verið hafnað með tölvupósti þann 17. apríl 2024. M telur að hann hafi orðið fyrir tjóni vegna saknæmrar háttsemi sem X ber ábyrgð á. X hafi brugðist skyldum sínum samkvæmt lögum nr. 46/1980. Ber X ábyrgð á að af verkefnum sem unnin eru á vinnustaðnum stafi ekki hætta fyrir starfsfólk, bæði hvað varðar leiðbeiningar til starfsfólks og þjálfun þeirra auk viðunandi búnaðar, verkstjórnar og almennrar umgjarðar þeirra verkefna sem þar eru unnin. Engin gögn liggi fyrir af hálfu X til sönnunar því að hann hafi uppfyllt þær skyldur sínar. Hafi honum ekki verið útvegaðir skór með stáltá og fékk hann ekki leiðbeiningar um að slíkur búnaður væri nauðsynlegur við þessi störf.

V hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X vegna slyssins á grundvelli þess að slysið verði ekki rakið til saknæmrar og ólögmætrar háttsemi X, starfsmanna hans eða annarra atvika sem hann beri skaðabótaábyrgð á. Allir starfsmenn fái öryggisskó vegna vinnunnar og allir starfsmenn eru meðvitaðir um að nauðsynlegt sé að nota slíka skó við vinnuna. M hafði sinnt umræddu starfi oft áður og hafði fengið allar viðeigandi leiðbeiningar og þjálfun til að sinna starfinu, þ.á.m. leiðbeiningar um notkun þess öryggisbúnaðar sem tiltækur var við starfið. Mótmælir V því sem ósönnuðu að skortur á öryggisbúnaði hafi orsakað slysið og að X geti með einhverjum hætti borið skaðabótaábyrgð á slysi hans. Varðandi tilkynningu til Vinnueftirlitsins þá liggi fyrir að slysið gerðist kl. 16.00 þann 26. september 2023 og var tilkynning móttéken hjá Vinnueftirlitinu daginn eftir, eða innan sólarhrings. Eðli málsins samkvæmt kom ekki í ljós fyrr en daginn eftir slysið að M væri óvinnufær vegna þess. Telur V engan vafa leika á því að X tilkynnti um slys M innan þess frests sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980.

Í viðbótarathugasemdum sínum vísar M til þess að það hafi eðli málsins samkvæmt strax legið fyrir þegar slysið varð að M yrði óvinnufær af völdum slyssins og bar því að tilkynna um slysið til Vinnueftirlitsins án tafar. Ekki komi fram í fyrirliggjandi gögnum hvenær dags tilkynning vegna málsins barst Vinnueftirlitinu.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort tjón M megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu X eða starfsmanna þess, þannig að bótaskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu en það hvílir á M að sýna fram á að svo hafi verið. Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlitsins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni skal tilkynna Vinnueftirlitinu eigi síðar en innan sólarhrings. Með vísan til þessa lagaákvæðis og í ljósi dómafordæma er litið svo á að atvinnurekandi sem ekki hefur tilkynnt slys samkvæmt ákvæðinu skuli bera hallann af sönnunarskorti um málsatvik að því leyti sem þau eru óljós og aðila greinir á um þau. Slys M var ekki tilkynnt samdægurs til Vinnueftirlitsins og upplýst er að enginn frá eftirlitinu kom á slysstað til úttektar. Samkvæmt lækisfræðilegum gögnum var M skráður óvinnufær í langan tíma vegna afleiðinga

slyssins. Það liggur hins vegar fyrir að slysið var tilkynnt strax daginn eftir og í ljósi þess að slysið varð kl. 16.00 daginn áður verður að telja að tilkynning hafi borist eftirlitinu innan áskilins frest skv. 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980. Er því ekki tilefni til að víkja frá almennum sönnunarreglum á grundvelli þess að X tilkynnti ekki slysið strax til Vinnueftirlitsins. Á grundvelli laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum ber atvinnurekanda að tryggja að gætt sé fyllst öryggis og góðs aðbúnaðar og hollustuhátta á vinnustað. Ekki verður annað ráðið en að verk það sem M vann í umrætt sinn hafi við einfalt verk sem M hafði skv. upplýsingum frá X unnið oft áður. Samkvæmt upplýsingum frá X hafi allir starfsmenn fengið öryggisskó vegna vinnunnar og verið meðvitaðir um nauðsyn þess að nota slíka skó. Engin gögn hafa verið lögð fram af hálfu M sem hnekkja þeirri staðhæfingu. Að gögnum málsins virtum verður að telja að M hafi ekki sýnt fram á að slysið verði rakið til skorts á viðeigandi búnaði, ófullnægjandi verkstjórn, leiðbeininga eða þjálfun starfsmanna. M, á ekki rétt til greiðslu bóta úr ábyrgðatryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 16. júlí 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir